

Esej o introspekciji

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Filozofski fakultet Pale

Introspekcija je posmatranje vlastitih misli i osjećaja, tehnika samoposmatranja.

Ponekad se govori o introspekciji kao o osnovnoj metodi psihologije.

Ističe se da je to specifična psihološka metoda koju druge naučne discipline ne mogu koristiti. Psihologija je može koristiti zato što se bavi proučavanjem doživljaja, a o njima ljudi mogu da izjave na osnovu neposrednog posmatranja, na osnovu samoposmatranja.

Ali introspekcija je prije svega način dobijanja podataka. Može i eksperimentalno istraživanje da počiva na podacima dobivenih introspektivnim putem. U tom slučaju govorimo o introspektivnom eksperimentu.

Koristeći metodu sistematskog neeksperimentalnog istraživanja, možemo takođe obrađivati podatke dobivene introspekcijom.

Iako introspektivnim putem dobivenih podataka nisu jedini i uvijek sigurni podaci koji se koriste u psihološkom istraživanju, oni su ipak veoma korisni, a često i neophodni.

Nepotpun je jer nas nikada kad proučavamo psihički život ljudi ne interesuje samo što ljudi doživljavaju nego nas zanima i kako stvarno postupaju i kakve ciljeve ostvaruju. Introspekcija je često i nesiguran izvor podataka, jer ljudi o mnogim svojim doživljajima ili ne umeju da izjave ili neće da iskreno obavjeste.

Na primjer, neki mladić ili neka djevojka koji često dolaze u sukob sa svojim roditeljima ili nastavnicima ili drugovima neće ni sebi ni drugima priznati, a redovno i sami ne znaju, da je mnogo puta uzrok takvog njihovog ponašanja osjećanje nesigurnosti i sopstvene manje vrijednosti.

Polazeći upravo od toga da su podaci na kojima počiva samoposmatranje nepotpuni i nedovoljno sigurni, početkom ovog vijeka grupa psihologa, koje nazivamo bihevoristima, odlučno je zastupala mišljenje da se introspekcija uopšte ne može koristiti u psihološkom istraživanju. Introspektivnim putem možemo dobiti podatke, u najboljem slučaju, o doživljajima pojedinaca, a tačnost takvih izvještaja o sopstvenim doživljajima nije moguće provjeravati.

Gdje nema provjeravanja, nema ni nauke- naglašavali su bihevoristi.

Zato introspekcija ne može biti izvor naučnih podataka. Votson, osnivač bihevorističkog pravca, pisao je: „Psihologija kako je posmatra bihevorista je potpuno objektivna, eksperimentalna grana prirodnih nauka, koja isto tako može koristiti introspekciju kao hemiju i fiziku“.

Bihevoristi su zbog toga i definisali psihologiju kao nauku o ponašanju, podrazumjevajući pod ponašanjem samo objektivne manifestacije, a pre svega pokrete. Psihologija po njima, treba da proučava spoljnje ponašanje čovjeka (engleski behavior) a ne doživljaje.

Samoposmatranje je tehnika koja se sastoji u istraživačkom procesu posmatranja „samog sebe“, odnosno svojih psihičkih doživljaja i analizi svog iskustva.

INTROSPEKTIVNE METODE

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com